# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXIX. — Wydana i rozesłana dnia 13. listopada 1914.



## 312.

### Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 31. października 1914,

**dotyczące koncesyonowania elektrycznej wązkotorowej kolejki od ulicy Parkstrasse do hotelu Stiegla w Bozen.**

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami gminie miasta Bozen w związku z gminą miasta Meran koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu oznaczonej poniżej wązkotorowej kolejki elektrycznej, a mianowicie od ulicy Parkstrasse w połączeniu ze wspólnie używanym szlakiem kolejki na obszarze miasta Bozen i w jego okolicy, będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 79, przez plac przed dworcem kolei południowej Bozen—Gries przez ulicę Bahnhofstrasse przy współużyciu toru kolei Rittnerbahn aż do hotelu Glassera, następnie przez ulicę Bahnhofstrasse i gościniec włoski aż do hotelu Stiegla, a to pod warunkami i zastrzeżeniami, określonymi w dalszym ciągu.

§ 1.

Co do koncesyonowanej kolei żelaznej korzystają koncesyonaryuszki z ulg skarbowych, przewidzianych w artykułach VI. do XII. względnie XXXII., ust. 3., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

§ 2.

Koncesyonaryuszki mają obowiązek ukończenia budowy wspomnianej na wstępie kolei żelaznej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, oddania gotowej kolei na użytek publiczny i utrzymywania jej w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do dnia 11. kwietnia 1998.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć mają koncesyonaryuszki na żądanie c. k. Rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można uznać kaucyę tę za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei żelaznej nadaje się koncesyonaryuszkom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie same prawo przyzna się koncesyonaryuszkom także co do ewentualnej budowy tych kolei dojazdowych, których urządzenie uznałby c. k. Rząd za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

O ileby celem budowy koncesyonowanej kolei miano użyć dróg publicznych, nie pozostających w zarządzie gminy Bozen, winne koncesyonaryuszki postarać się o pozwolenie u osób, które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Zresztą mają do wspomnianej na wstępie kolejki analogiczne zastosowanie §§ 5. do 15. włącznie, 17. i 18. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 79, dotyczącego koncesyonowania elektrycznej wązkotorowej kolejki na obszarze miasto Bozen i w jego okolicy.

§ 6.

W miejsce § 16. obwieszczenia z dnia 11. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 79, który się obecnie uchyla, mają mieć na przyszłość w równej mierze zastosowanie tak do kolejek, koncesyonowanych wspomnianem wyżej obwieszczeniem, jak do kolejek, koncesyonowanych obwieszczeniem niniejszem, następujące postanowienia:

Z wyjątkiem wyraźnego zezwolenia c. k. Rządu nie wolno koncesyonaryuszkom powierzać ruchu na koncesyonowanych kolejach żelaznych osobom trzecim na własny lub cudzy rachunek ani prowadzić ruchu na rachunek cudzy.

C. k. Rządowi wolno będzie zezwolenie do utrzymywania ruchu na koncesyonowanych liniach kolejowych na rachunek kogo innego aniżeli koncesyonaryuszek uczynić zawisłem od warunku, aby 25letni czasokres, ustanowiony w przytoczonych w § 1. niniejszego obwieszczenia artykułach X. i XXXII., ustęp 3., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, tudzież 90letni czas trwania koncesyi, ustanowiony w § 14., ust. 1., obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 79, względnie w § 2. niniejszego obwieszczenia, został odpowiednio skrócony; nadto będzie wolno Rządowi zastrzedz sobie prawo wykupna i przepadku pod warunkami, które będą później bliżej oznaczone.

**Forster** wlr.

## 313.

# Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 6. listopada 1914,

### dotyczące sporządzania w sądzie dokumentów w przedmiocie nabycia nieruchomości o małej wartości.

Na zasadzie artykułów II. i X. rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116 (noweli o dzieleniu parcel), zezwala się na wniosek wyższego sądu krajowego w Tryeście wszystkim sądom powiatowym w okręgu tryesteńskiego sądu krajowego z wyjątkiem Tryestu i wszystkim sądom powiatowym w okręgu sądu obwodowego w Rovigno z wyjątkiem Poli, aby sporządzały po myśli postanowień artykułów II. do VIII. powyższego rozporządzenia cesarskiego dokumenta prawne w przedmiocie nabycia nieruchomości o małej wartości.

**Hochenburger** wlr.

## 314.

# Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 11. listopada 1914

### w sprawie dostarczania węgla.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, wywołanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

Minister robót publicznych może wydać wszelkie potrzebne zarządzenia celem utrzymania bez przeszkód ruchu w kopalniach węgla.

Jeżeli nagłego braku węgla nie można w ogólności pokryć w inny sposób albo możnaby go pokryć tylko po niestosunkowo wysokich cenach, może Minister robót publicznych zarządzić, aby celem zwiększenia eksploatacyi węgla puszczono w ruch czasowo ograniczone kopalnie, aby celem wydobywania i dostawiania węgla pracowano w szychtach nadzwyczajnych i potrzebne w tym celu roboty spełniano także w niedziele; może on również zarządzić, aby w istniejących kopalniach utrzymywano ruch według planów, które uzyskały jego zatwierdzenie lub zostały przez niego przepisane.

Za pracę w szychtach nadzwyczajnych i niedzielnych należy robotników osobno wynagradzać.

§ 2.

Jeżeli zachodzą warunki, przewidziane w § 1., ustęp 2., może Minister robót publicznych w razie grożącego braku węgla nałożyć na posiadaczy kopalń obowiązek dostarczania węgla ze swych przedsiębiorstw w pewnych oznaczonych ilościach i gatunkach w celu wskazanego interesem publicznym zaopatrzenia ludności lub celem zaspokojenia koniecznego zapotrzebowania publicznego.

Taki sam obowiązek można nałożyć na handlarzy węglem co do ich zapasów węgla krajowego.

Istniejące kontrakty nie zwalniają od obowiązku dostarczenia zażądanego węgla.

§ 3.

Za węgiel, zażądany według § 2., winien sąd w braku dobrowolnego porozumienia oznaczyć w postępowaniu niespornem stosowne odszkodowanie po wysłuchaniu zaprzysiężonych rzeczoznawców, tudzież za przybraniem osób, dla których zażądano węgla i o ile możności posiadaczy przedsiębiorstw, zobowiązanych do dostawy.

Do orzekania właściwym jest sąd powiatowy, w którego okręgu znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, zobowiązanego do dostawy. Orzeczenie można zaczepić w ciągu ośmiu dni w drodze rekursu. Nie odracza to jednak zobowiązania do dostawy. Od orzeczenia, wydanego w drugiej instancyi, środek prawny jest niedopuszczalny.

Jeżeli nie przyjdzie do skutku porozumienie innego rodzaju, należy zapłacić cenę w gotówce przed oddaniem węgla albo zabezpieczyć zapłatę, która ma być uiszczona w ciągu 14. dni od dnia oddania.

W przypadkach szczególnie naglących, zwłaszcza celem usunięcia już powstałego albo bezpośrednio grożącego braku węgla może Minister robót publicznych zarządzić wyjątkowo, że dostawa zażądanego węgla winna odbyć się nawet przed ustaleniem ceny za daniem zabezpieczenia, które należy równocześnie oznaczyć.

§ 4.

Urządzenia do składania i przechowywania węgla można pod warunkami, podanymi w § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 284, uznać za budowle uprzywilejowane i traktować je następnie według postanowień tego rozporządzenia.

§ 5.

1. Kto obowiązki, nałożone na niego na zasadzie §§ 1. i 2. narusza,

2. kto nie spełnia robót, zarządzonych na zasadzie § 1. lub innych od spełniania takich robót wstrzymuje lub wstrzymać usiłuje,

3. kto wydobywanie lub dostawę węgla udaremnia lub na szwank naraża,

będzie karany grzywną aż do 5000 koron albo aresztem aż do sześciu miesięcy, o ile według ustaw obowiązujących odnośna czynność nie podlega karze surowszej.

Postępowanie z powodu przytoczonych w paragrafie . niniejszym przekroczeń należy, o ile chodzi o posiadaczy kopalń i ich funkcyonaryuszy, do władz górniczych, w pierwszej instancyi do starostwa górniczego, zaś o ile chodzi o wszystkie inne osoby, do władz politycznych, w pierwszej instancyi do politycznej władzy powiatowej.

Orzeczenia karne, wydane przez władze górnicze, należy wykonywać w drodze władz politycznych a w razie potrzeby w drodze sądowej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

| | |
|---|---|
| **Stürgkh** włr. | **Georgi** włr. |
| **Hochenburger** włr. | **Heinold** włr. |
| **Forster** włr. | **Hussarek** włr. |
| **Trnka** włr. | **Schuster** włr. |
| **Zenker** włr. | **Engel** włr. |

**Morawski** włr.